

[Miljøministeren]

klar over er meget stor og meget farlig. Hvad er der sket med denne handlingsplan? Den står sig klart og smukt.

Der bliver nok i morgen vedtaget en ny dagsorden. Forslagsstillerne til denne dagsorden sagde om regeringens handlingsplan: den er tilstrækkelig på en række punkter, men prioriteringen er vi ikke enige i, den må ændres. Og man nævnte bl.a. industrien og kommunerne. Det var et fantastisk smukt og godt resultat for miljøet. Der er altså ikke pillet noget som helst fra regeringens plan på det miljømæssige område. Det har altså vist sig, at regeringen har formået at fremlægge en plan her i Folketinget, som kan stå sig.

Det, der nu skal til, er en sund og en god drøftelse af, hvordan vi kan prioritere disse midler på rette vis, så vi undgår fejlinvesteringer. Det er vi meget parat til at gå ind i.

Så kommer der yderligere en markering af, at man kan følge udviklingen inden for kunstgødningsområdet, og den kender man jo regeringens holdning til.

Jeg må altså klart tilbagevise påstanden fra hr. Albrechtsen om, at miljøet er taber. Miljøet er sejrherre i denne debat.

Jeg skal kort kommentere nogle enkelte ting, vel vidende at vi nu kan få en god debat i miljø- og planlægningsudvalget, og derfor vil der være mange ting, det vil være naturligt at tage op under udvalgsarbejdet.

Hr. Løvig Simonsen omtalte ekspertgruppen, der kom med sit materiale i december. Jeg vil gerne sige, som det er sagt tidligere, og jeg har også gjort opmærksom på det tidligere, at det var rigtigt, den kom midt i december. Derefter tog forhandlingerne for alvor fart og blev afsluttet op imod 1. februar. Alt det materiale, der var fremlagt fra eksperternes side, er indgået i de udførelser af handlingsplanen, som nu er kommet frem. Den nye rapport ændrede ikke tallene på en sådan måde, at der var baggrund for at ændre handlingsplanen. I promille af jorden var medtaget i disse undersøgelser, og der var ikke nogen landskonklusion.

Men jeg vil gerne medgive også hr. Sønderby, at i det øjeblik der dukker nye ting op, må vi være meget, meget vågne og opmærksomme over for de oplysninger og også de problemer, der melder sig, så vi kan få klaret dem.

Hr. Løvig Simonsen, hr. Leif Hermann og fru Lone Dybkjær var inde på den proble-

matik, vi klart har gjort opmærksom på: de tekniske, ressourcemæssige og personalemæssige problemer, der kan være for kommunerne, også for industrien, med at gennemføre handlingsplanen til rette tid. Også dette må vi se fornuftigt på.

Der blev i den forbindelse sagt noget om det tempo, den belastning, det kan være for kommunerne at gennemføre de ting, vi har talt om her. Miljøstyrelsen har vurderet markedskapaciteten og etableringstempoet for en udbygning af de kommunale rensningsanlæg. Det er sket ved en drøftelse med repræsentanter for Kommunernes Landsforening, Entreprenørforeningen samt projekterende og udførende brancheorganisationer. Det er opfattelsen, at der medgår typisk tre år til udbygning af et rensningsanlæg med kvælstof- og fosforfjernelse, heraf et år til projektering og forberedelse. Der er også enighed blandt disse om, at ca. 20 pct. af anlægsudgifterne går til projektering og tilsyn m.v. Der vil normalt ikke være kapacitetsproblemer på entreprenørsiden, såfremt anlæggene udbygdes i licitation rimeligt geografisk fordelt.

Begrænsningen i udbygningen af de kommunale rensningsanlæg ligger således på projekteringsiden. Miljøstyrelsen vurderer, at det vil være muligt at bringe projekteringskapaciteten op på et niveau, der medfører, at der i 1990 vil være bygget rensningsanlæg for ca. 4,8 mia. kr. og i alt være påbegyndt aktiviteter svarende til en anlægsudgift på ca. 6 mia. kr.

Det er et afgørende element i handlingsplanen, at indsatsen skal ske hurtigst muligt. Det er ikke uvæsentligt, at disse betragtninger indgår i udvalgets fortsatte arbejde. Det er klart, at den koordinering, jeg talte om i mit første indlæg, er meget afgørende her. Men det er også en opgave, der nu må tages fat på i udvalget.

Fru Margrete Auken lagde stærk vægt på og berettiget vægt på, hvad der sker internationalt. Det er naturligt, at vi i den forbindelse vurderer de andre landes bidrag til vores forurening og vore muligheder for sammen med dem at lette trykket fra forureningen. Nordsøkonferencen i 1987 vil naturligt komme til at omfatte også kvælstof- eller næringsstofsudslipning. Derfor vil det være naturligt, at vi under denne klubstrategi – jeg er meget enig i denne betragtning – tager frem spørgsmålet om, hvorvidt det er muligt at